

I Corinthe 15:58

1 de heerlijkheid straks 2 de werkelijkheid nu

Gemeente,

Afgelopen week zullen heel wat jongeren hard geleerd hebben. Voor de examens. Het was mooi weer, maar toch zat je binnen achter de boeken. Wat zou je nou zeggen als iemand je als volgt aanspreekt: je bent niet goed wijs. Zulk mooi weer. En andere dingen zijn toch veel leuker. Dan ga je toch niet zitten stampen en ploeteren. Ja, dan zeg je natuurlijk: ja natuurlijk wel, als ik nou een paar weken hard leer haal ik mijn diploma waar ik voor heel mijn leven wat aan heb. Zo'n diploma is dat dan toch wel waard. Ik kan nou wel een paar weken lekker alleen maar lol maken, maar dan mis ik dat diploma. En daar heb ik dat toch wel voor over. Nou een paar weken ploeteren, maar voor mijn hele leven een diploma.

Zo'n soort vraag zou je ook kunnen krijgen over het christen zijn. Waarom zou je dat doen? Je krijgt er zoveel zwaarigheid door. Je mag dit niet en dat niet. Je moet jezelf maar dingen ontzeggen. Leuke dingen mogen niet meer. En je moet vooral een heleboel doen wat moeilijk is. Waar je geen zin in hebt als mens. Want je moet zorgen voor je eigen ziel en zaligheid, en voor die van de mensen om je heen. En dat wordt je niet altijd in dank afgenomen. En nou valt dat hier nog wel mee, maar als je denkt aan landen van vervolging. Waarom zou je je daaraan blootstellen? Mij niet gezien om christen te worden. Waarom doe je dat?

Wat zeg je dan? Nou, allereerst zeg je dan dit: ik zou door genade niet anders willen. Het leven met en voor God geeft me zoveel vreugde. De nabijheid van Hem, de gunst van de hemelse Vader, de liefde van Jezus Christus, de vrucht van de Heilige Geest geven er zoveel voor terug. Dat zou ik nooit willen missen. Liever met de Heere in strijden en lijden en vervolging, dan zonder de Heere om het lijden, strijden en de vervolging heen. Echt, dat zielsgeluk in God is alles waard, meer dan waard. Al zou er geen hemel en geen hel zijn, dan zou ik nog dat leven willen leven. Herkent u dat? Dat is wel kenmerk van het ware. Wie geen vreugde vindt in het dienen van God, die dient Hem niet.

En daarin gaat het voorbeeld van je leerwerk helemaal mank. Daar zeg je dat niet van. Als je zakt en geen diploma haalt, zeg je niet: nou maar ik ben toch blij dat ik fijn heb kunnen leren, die uurtjes boven mijn boeken had ik niet graag willen missen. Nee. Maar God dienen is zo'n vreugde in zichzelf.

Maar, en dat maakt I Corinthe 15 duidelijk, er is een tweede antwoord. Want er is wel een hemel, ook een hel trouwens. Maar er is ook een hemel. En zelfs een nieuwe hemel en een nieuwe aarde en een wederopstanding van het lichaam. Dat heeft I Corinthe 15 duidelijk gemaakt. Eerst vers 1-11 dat Jezus is opgewekt. Daarna vers 12-34 dat dus ook de doden worden opgewekt. Daarna vers 35-49 hoe de doden worden opgewekt. Vers 50-52 dat degenen die leven als Jezus terugkomt zullen worden veranderd. En vers 53-57 vorige week zondagmorgen dat dat betekent dat eens de overwinning wordt volmaakt. De Overwinnaar, onze Heere Jezus Christus zal de volkomen overwinning schenken. Verlost van de vloek van de wet, van de schuld en de macht van de zonde, en in een land waar de koning der verschrikking, de dood, niet meer komen kan en zal. Eeuwig leven in eeuwige glorie. De zonde, de aanklachten van de wet en de dood voor eeuwig achter je mogen laten en leven, Paasleven in eeuwigheid. De vloek ligt achter ons, de hemelse Vader boven ons, en alleen maar leven voor ons. Tot in eeuwigheid.

2 de heerlijkheid straks

En daarom is het tweede antwoord, waarom zou ik God dienen als dat zoveel kost, in lijn met de examenvoorbeeld. Omdat ik liever nu een tijdje zwoeg en lijd en strijd om dan straks voor eeuwig, voor het leven de glorie te ontvangen, het leven van de wederopstanding der doden. Dat is het me wel duizend keer waard. Ik kan nou wel denken en doen: ik geef het op, dat korte tijdje van mijn leven ga ik niet verzuren door strijd en lijden van het geloof. Maar dan mis ik dat leven voor eeuwig! Dan krijg ik daar eeuwig spijt van. Als ik buiten geworpen ben in de eeuwige pijn en ik zie anderen in de eeuwige vreugde. Dringt dat tot je door? Echt tot je door? Dan veel beter hier en nu een tijdje strijd en lijden en desnoods vervolging, maar dan straks voor eeuwig leven, overwinning, heerlijkheid, vreugde. Want er volgt een overwinning, een eeuwig leven.

Dat bedoelt onze tekst. Zo dan, mijn geliefde broeders, en zusters. Zo dan. Omdat dat zo is. Omdat het zo is, zoals in dit hoofdstuk uiteengezet. Omdat er in Christus een wederopstanding is van het lichaam tot het eeuwige leven.

Daarom: zo dan wees standvastig en onbeweeglijk. Wees standvastig. Blijf erbij dat er een opstanding is tot het eeuwige leven. Nou zal waarschijnlijk vrijwel iedereen in de kerk wel zeggen, ja hoor, dat geloof ik wel, ik geloof echt niet dat het na dit leven afgelopen is, dood is dood, ik geloof heus wel dat er een eeuwig leven is voor wie gelooft in Jezus Christus. Maar: betekent dat ook wat? Heeft dat invloed

op je leven. Zou je anders leven als het niet zo was? Zou je dan andere dingen doen, een andere auto kopen, ander huis kiezen. Of: maakt het eigenlijk niet veel verschil, is het een post pro memorie die je niet echt meerekent?

Daarom: wees standvastig. Dat kun je opvatten als: wees verworteld in de belijdenis van het eeuwige leven. Je kunt een plantje op twee manieren buiten zetten. Je kunt het op de grond zetten. Bovenop de grond zetten, klaar. Je kunt het ook planten, gat graven, in de grond zetten zodat de wortels zich ingraven. In het begin zie je geen verschil. Maar na verloop van tijd gaat dat ene plantje natuurlijk verdorren. Dat op de grond gezet is. Maar dat in de grond geplant is, dat gaat groeien.

Wees standvastig: wees verworteld in de grond van de belijdenis van de wederopstanding der doden. Trek daar gedachten uit in je. Haal daar overdenking uit voor je gedachten. Zodat je gedachten gevuld worden met iets van die heerlijkheid. Calvijn schreef in zijn Institutie een hoofdstuk over: "De overdenking van het toekomstige leven". Hoe heerlijk zal dat zijn. Hoe eeuwig. Hoe zonder zonde en pijn en dood. Hoe vol van God en vreugde en heiligheid en zaligheid. Als je dat mag doen, dan zal het plantje groeien en vrucht dragen: dan ga je relativeren wat hier gebeurt, tenminste veel dingen kun je dan wel wat relativeren. En je minder druk om maken. En dan kan ik hier wel wat missen en prijsgeven. Laat ik dan hier maar het kruis op me nemen, kruis van tegenstand, van strijd, van onbegrip, van eenzaamheid. Laat ik dan maar het betrekkelijke inzien van de aardse dingen. Het kan me nooit meer kosten dan dat ik straks eeuwig krijgen zal.

Als ik er maar op sta, een plantje op de grond, maar niet de gedachten eruit trek, ja dan verlept het plantje, brengt geen vrucht voort. Ik ga hier voor de laatste cent, en ik wil me hier niks laten afnemen en niks verliezen. Ik wil hier en nu toch niet me leuke dingen laten ontzeggen. Je leeft maar één keer en je bent maar één keer jong, en oud, dus je moet het er wel van nemen, je moet er wel wat aan hebben. Je leeft toch om er wat aan te hebben. Maar: als je er iets aan wilt hebben, maar je mist straks alles?

Wees standvastig. Overdenk de wederopstanding der doden en het eeuwige leven, opdat je leven vrucht draagt. Anders is dan van hen die hier en nu het allemaal moeten hebben. Anders in keuzes, in zelfverloochening, in bereidheid tot lijden. Anders in onderwerping, in volgzzaamheid, in kruisdragen met een stil gemoed. Wees standvastig.

En onbeweeglijk. Dan denken we weer even aan die plant. Die is nu een boom geworden. En hoe gaat dat met een boompje? Dat

boompje dat waait mee met de wind. Komt de wind uit het westen, dan buigt het naar het oosten, komt de wind uit het oosten dan buigt de boom naar het westen. Nee, zo niet: wees onbeweeglijk. Altijd gericht op de eeuwigheid. Altijd je richtend op de toekomstige dingen. Met uitzien en verlangen je daarnaartoe strekken alsof je het al grijpen wilt. Ik jaag ernaar of ik het ook grijpen mocht. Calvijn zegt ergens: ik houd niemand voor een gevorderd christen dan hij die de dag van zijn dood en wederopstanding met vreugde verwacht. Bent u, ben ik een gevorderd christen? Of waaien we met alle winden mee? En de ene tijd jagen we naar een mooie auto, en de andere keer naar een mooi huis, en dan weer naar gezondheid, en dan weer naar ander werk. Net naargelang de omstandigheden heen en wat zich aandient.

Wees dan onbeweeglijk: altijd je uitstrekkend, verlangend naar de volkomen heerlijkheid. Jagen naar heiligheid, strijden voor Gods eer. Verlangend om volmaakt heilig en vreugdevol en heerlijk te zijn. Wanneer komt die dag dat ik bij U wezen mag?

Ze vroegen het eens aan schoenmaker: wat doe je in het dagelijks leven? Hij antwoordde: ik ben op reis naar de hemel en onderweg repareer ik schoenen. Kan dat door of van ons gezegd worden: ik ben op reis naar de hemel, en onderweg bouw ik huizen, plaats ik badkamers, verzorg ik vee....?

Zo dan, wees standvastig en onbeweeglijk. Er ligt een heel oefenveld voor me. Ik ben nog lang niet zoals ik wezen moet. Ik leef zo onder de Paasmaat. Deze vermaning heb ik dagelijks nodig.

2 de werkelijkheid nu

Zo dan mijn geliefde broeders en zusters, omdat het zo is, omdat er een wederopstanding der doden is en eeuwig leven, wees ten tweede altijd overvloedig in het werk des Heeren. De werkelijkheid. Nou komen we wat terug bij het voorbeeld van die examenkandidaat. Want het geldt: als je slaagt is dat puur aan God te danken. Helemaal, voor 100%. Toch moet je wel je best doen. Als je zalig wordt is dat puur aan God te danken. Aan Zijn verzoening, verkiezing en Heilige Geest. Voor 100%. Maar ook/toch geldt: werkt uws zelfs zaligheid. Als je er nou dit mee bereikt, een diploma voor het leven, dan leer en zwoeg en ploeter je wel. Dat heb je er wel voor over. Als je er nou dit mee bereikt, eeuwig leven van de wederopstanding, zwoeg en ploeter dan maar. Dat is het wel waard. Wees dan overvloedig in het werk des Heeren.

Het werk des Heeren. Wat is dat? Wat is het werk van de Heere Jezus? Dat is om de Naam van God te heiligen. Dat in huizen, kerken, samenlevingen Gods Naam geheiligd wordt, geëerd, geprezen. En dat

Gods rijk komt. Wordt uitgebreid. Dat de kerk wordt bewaard en vermeerderd. De Kerk die er is wordt bewaard, ook in vervolgingstijd. En de Kerk wordt vermeerderd, zondaren worden bekeerd, tot geloof gebracht. En het is het werk van de Heere Jezus dat Gods wil zal geschieden. Dat herboren zondaren naar Gods wil gaan leven. Persoonlijk, maar ook samen in het huwelijk, en gezamenlijk in het gezin en in de gemeente.

Dat is het werk van de Heere. Van Jezus Christus. Hij doet dat. Daarvoor heeft Hij Zijn leven geleefd in gehoorzaamheid, de duivel overwinnend, alle verzoeking en weerstaand. De duivel verslaan. Het was het werk van Zijn leven. Het was het werk van Zijn bloed. Hij heeft er Zijn bloed voor gestort, onder de last van de toorn Gods en onze zonden. Zijn bloed gestort. Hij heeft de Geest daarvoor verworven door de wet te vervullen, door Zijn Vader te gehoorzamen tot aan de dood aan het kruis toe. Zoveel kostte Hem dat.

Door Zijn leven, bloed en Geest werkt Hij bekering, heiliging en verheerlijking van God. Weet u daarvan? Dat Christus Zijn werk in u deed en doet? Dat werk van Christus: door Zijn leven, Zijn bloed en Zijn Geest werkt Hij in je. Dat Gods Naam geheiligd gaat worden, Gods rijk wordt uitgebreid met jou, dat Zijn wil zich doorzet in je leven. Het werk des Heeren.

Maar, en dat herkent u dan wel, om Zijn werk te doen, schakelt Jezus bijna altijd mensen in. Hij zou een engel kunnen sturen, Hij zou Zijn Geest zo rechtstreeks kunnen laten werken in je hart. Maar dat is niet Zijn gewone weg. Hij gebruikt mensen ervoor. Die schakelt Hij in. Dat geldt persoonlijk: werkt uw zaligheid met vreze en beven. God heiligt je niet met je armen over elkaar in de stoel. Maar Hij schakelt je in: strijdend, wakend, wegvluchtend van verzoeking, oefenend in Bijbellezen. Maar dat geldt ook naar anderen toe: Hij gebruikt om Zijn werk te doen vaders en moeders in de christelijke opvoeding. Hij gebruikt mensen in evangelisatie en zendingswerk en voor een rommelmarkt om dat werk te steunen. Hij gebruikt mensen in de gemeente om clubs te leiden, om in het ambt te staan, om lid van commissie van bijstand te zijn. Hij gebruikt mensen in de politiek om Zijn rechten zo veel als mogelijk gestalte te geven. Hij gebruikt je als getuige met woorden en daden naar je collega's toe, je klasgenoten, je familieleden.

Dat Gods Naam wordt geheiligd, Gods rijk wordt uitgebreid met nieuwe gelovigen, dat Gods wil geschied in levens, gezinnen, samenleving, is Jezus' werk, maar Hij gebruikt er mensen voor. Hij roept er mensen voor: Hij roept er u en jou en mij voor: om te bidden. Bidden voor Gods Naam, om bekering van anderen, om heiliging van de

gemeente. Kinderen, jongeren, ouderen. Om ons beschikbaar te stellen als dat mogelijk is en te zoeken naar mogelijkheden. Om ons voor te bereiden, om erover te lezen, erover te denken over de opvoeding, over club- en zondagsschoolleiding zijn. Daar loop je niet zo naar toe zonder voorbereiding om aan de slag te gaan. Zo van: ik kan wel vertellen en ik kan goed met kinderen omgaan dus ik kan direct van wal steken. En dan de arbeid zelf. Het getuigen met woord en daad op je werk. Je onderscheiden, dat laten merken. Voorgaan in je gezin. Mensen aanspreken wanneer dat kan en er gelegenheid is en je hoopt en bidt dat die er zijn zal. Bid, bereid je voor en werk.

En dat valt niet altijd mee. Vers 58 noemt het ook arbeid. Zwaar werk. Waar zit hem dat in? Nou, daarin dat ik mijn vlees tegen heb. Mijn zaligheid en heiligheid werken dat is vechten tegen eigen vlees, tegen toegeven, tegen gemakzucht, tegen meedoen en meegaan. Waar zit hem dat in? Nou, daarin dat het inspanning kost. Me verdiepen in dingen, getuigen, me onderscheiden van anderen, dat kost inspanning. Waar zit hem dat in? Dat het soms lijkt dat het toch niet helpt. Je ziet toch niks veranderen. En je ziet toch geen vrucht. Waar zit hem dat in? Dat er onbegrip kan zijn, tegenstand. Dat er spot kan zijn en uitlachen. Dat er kan komen ontslag en gevangenschap, marteling en vervolging, strafkamp en de doodstraf. Het werk des Heeren heeft een kant aan zich van last, strijd, kruisdragen.

En het komt voor. Dat mensen enthousiast belijdenis doen en beginnen, maar na een tijdje afhaken. Als het zo moet hoeft het voor mij niet meer. En als het zoveel vraagt dan is er geen plek meer voor in mijn leven. Zou je niet vragen: Ben ik het Heere? Ben ik het, die dat zal beslissen een keer. Ja, Heere, dat zal ik zijn, tenzij dat U mij vasthoudt, tenzij dat U mij achter U aan trekt.

En dat doet de HEERE door de vermaning van onze tekst: altijd overvloedig zijnde in het werk des Heeren. Overvloedig, letterlijk overvloeiend, bruisend. Het ziet niet allereerst op de hoeveelheid van het werk des Heeren, alsof je nooit mag rusten en nooit mag en moet zijn. Maar op de gezindheid. Bruisend en opwellend uit liefde, verlangend met vurigheid. Als een fontein die van onderuit opwelt en het water spuit omhoog. Je zou geweld moeten doen om het tegen te houden. Zo het werk des Heeren doen. Opwellend vanuit zo'n liefde, zo'n verlangen. Vanuit Christus dus. Omdat de liefde van Christus dringt. Niet ermee doorgaan omdat ik het nu eenmaal gisteren ook deed, of omdat het hoort of uit plichtsbesef alleen, maar omdat ik brand van liefde en verlangen. En dat altijd. Altijd overvloeiend.

Jarenlang, ook al lijkt het allemaal ploegen op rotsen. Al lijkt het niets uit te halen. Bruisend blijven. Ook net na een enorme

teleurstelling, een bericht over je kinderen, of over de gemeente, waar je helemaal stuk van bent, bruisend blijven. Ook als het tegen jezelf in gaat, je zonde moet eraan, moet weg, maar je doet het zo graag, bruisend blijven. Ook als het tegenstand geeft, er dreigt ontslag, er dreigt uitstoting, er dreigt uit huis plaatsing, er dreigt de dood: bruisend blijven.

Hoe kan dat? Ziende op Christus! Wat kostte het Hem? Meer of minder dan mij? Meer. Oneindig veel meer. Zoveel verzoeken, zoveel tegenstand, zoveel lijden. Zoveel beproeving. En Hij moest het dragen onder de toorn van God, en ik onder de gunst van God. Ziende op Christus.

En: ziende op de heerlijkheid. Op de wederopstanding van het lichaam en het eeuwige leven. Kost het mij meer of minder dan dat ik zal ontvangen? Minder. Ja, veel minder. Het lijden van deze tegenwoordige tijd, dit korte leven, weegt niet op tegen het gans zeer uitnemend eeuwig gewicht der heerlijkheid.

Wie dat niet ziet, wie niet vergelijkt met wat het Christus kostte en wat het eeuwig geeft, ja die haakt af. En Als die weet dat uw arbeid niet ijdel is in de Heere. Ja, dat weet je met je examen maar nooit. Het kan zijn dat je keihard leert en zwoegt en ploetert, en toch zakt, en ook na een her het niet haalt. Al heeft God ook daar dan voor jou Zijn bedoeling mee. Het kan. Maar hier kan en zal dat niet: als die weet dat uw arbeid niet ijdel is in de Heere. Niet krachteloos, niet vruchteloos, niet zonder resultaat. Het zal vrucht dragen. Als die weet. Er staat niet: als die ziet, als die merkt. En al helemaal niet: als die vandaag en direct ziet en merkt dat het vrucht draagt. Nee, als die weet. Die het weet, gelooft, vertrouwt in de Heere. In de gemeenschap met de Heere. Als je die vijf broden en twee visjes maar bij de Heere brengt. Wat is dat nou? Vijf broden twee visjes voor duizenden mensen. Wat is dat nou? Dat kleine beetje wat ik doen mag en zo gebrekkig en zo verontreinigd, zo on-bruisend vaak. Leg het in de doorboorde handen van de opgestane Heere. Hij vervult er Zijn beloften mee. Zijn beloften voor Israel, voor Zijn Kerk, al wordt ze vervolgd, voor het volgende geslacht. Het zal gebeuren.

En het zal niet ijdel zijn voor mezelf. God geeft vergoeding, vergelding, genadige beloning, vergoeding voor alle werk des Heeren. Hier en nu al: in loutering, in oefening, in gunst en nabijheid, in voorbereiding op de eeuwigheid. Alleen daarom zou ik Hem dienen, al was er geen hemel en geen hel. Straks nog meer. God zal genadig geven van Zijn heerlijkheid aan wie heeft geleden en gestreden. En des te meer er is geleden, gearbeid en gestreden, des te meer zal Hij geven van heerlijkheid. Het zal alles doen vergeten.

Daarom: volhard. Het is het waard. Stel je voor dat je hier de strijd ontloopt, het kruis ontvlucht, je leven wil behouden, in tact wil houden, jouw leven. Maar na een kort poosje leven, mis je de eeuwige heerlijkheid. En je ziet anderen binnen, maar zelf eeuwig buiten. Je zou willen dat je het anders had gedaan! Nee, dan duizend keer liever hier gearbeid, gestreden en geleden, en straks eeuwig glorie. Zelig zijn de doden die in de Heere sterven, dat zij rusten mogen van hun arbeid en hun werken volgen met hen.

Amen